

Vanhat Ketut Moselin laaksossa ja Luxemburgissa 16-19.10.2018

16.10.2018 Rüdesheim

Lentokentällä meidät 27 lähtijää vastaanotti Aulikki Akaan-Penttilä. Lensimme Finnairin reittikoneella Frankfurtiin, josta matka jatkui bussilla. Ensimmäiseksi pysähdyimme Asbach Uraltin brandytehtaalla, jossa meidät vastaanotti suomalainen tehtaan työntekijä. Monet teki sieltä tuliaisostoksia. Matka jatkui pienen Rüdesheimiin Reinin rannalle, johon tutustuimme kävellen kaupungin vilkkaimmalla kadulla, Drosselgassella. Lounas nautittiin siellä. Ja lounaan jälkeen lähdimme köysiradalla viinirinteiden yläpuolelle Niederwalddenkmalin patsaalle. Sieltä palattuamme matka jatkui kohti Moselin varrella olevaan Traben-Trarbachin pikkukaupunkia. Majoituimme Trabener Hof-hotelliin.

17.10.2018 Risteily Moselilla

Hotellin erinomaisen aamiaisen jälkeen lähdimme Moselille jokiristeilylle kohti BernkastelKuesin kylää, joka on yksi Moselin alueen helmistä. Siellä jokainen teki omia tutkimusmatkojaan tutustumalla kodikkaisiin kahviloihin ja lounaspaikkoihin. Paluumatka tehtiin bussilla pitkin Moselin laaksoa. Jokimatka kesti 2t20min, mutta bussilla matka taittui vajaan puolessa tunnissa. Mosel on hyvin mutkainen ja bussilla ylitimme sen siltoja pitkin useamman kerran. Illalla kävimme ensin viininmaistajaisissa Axel Emertin viinitilalla, sitten siirryimme viihtyisään kellariravintolaan illalliselle.

18.10.2018 Luxemburg ja Trier Aamiaisen jälkeen lähdimme bussilla kohti Luxemburgia. Siellä meitä odotti paikallisopas, joka reippaaseen tahtiin kävelytti ryhmämme keskustan merkkipaikoilla mm. suurherttuatar Charlottan patsaalla ja Notre Dame-kirkossa. Kiersimme vielä vanhassa kaupungissa ja näimme vanhoja linnoituksia, jotka ovat UNESCO:n maailmanperintölistalla. Luxemburgissa olisi voinut viihtyä pidempäänkin, mutta matka jatkui kohti Saksan vanhinta kaupunkia, Trieriä. Trierissä meillä oli aikaa tutustua kaupunkiin, joka on mm. Karl Marxin syntymä- ja kotikaupunki. Muutama henkilö ryhmästä lähti Marxin kotimuseoon, me muut etsimme Villeroy Bochin astiakaupan ja teimme pieniä joululahjaostoksia. Trieristä löytyi pienestä sivukadun matkamuistokaupasta kaunis kettumuki muistolahjaksi matkanjohtaja Aulikki Akaan-Penttilälle. Useat istahtivat lounaalle katukahviloihin tai viihtyisään pikku ravintolaa. Muutama kävi tutustumassa Liebfrau katedraaliin.

Paluumatka taittui taas Moselin laaksoa pitkin. Yhteisen illallisen nautimme Moselin toisella puolella Trabenissa v.1400 perustetussa ravintolassa Storrke Stütz.

19.10.2018 Mainz

Aamiaisen hotellissa. Ajoimme bussilla matkatavaroiden kanssa Manziin. Erinomainen paikallisopas vei meidät ensin St.Stephanin kirkkoon, joka on sodan jälkeen uudelleen rakennettu suuri kirkko. Sinne tilattiin Ranskassa asuvalta Marc Chagallilta lasimaalaukset kirkon kaikkiin ikkunoihin. Kauniita sinisävyisiä lasimaalauksia on kirkossa yhteensä yli 80. Sitten teimme kävelykierroksen vanhassa kaupungissa ja keskustassa. Mainzissa on mm. Gutenbergin alkuperäinen kirjapaino, jota muutama nopeajalkainen ehti käydä katsomassa. Tutustuimme myös vaikuttavaan Mainzin katedraaliin, jolla on pitkä historia jo 500- luvulta.

Pari sanaa asuinpaikastamme Traben-Trarbachista, josta löytyy mainintoja jo vuoden 820 dokumenteista. Me asuimme Trarbachin puolella, varsinainen keskusta on Trabenin puolella kauppoineen ja ravintoloineen. Kaksoiskaupungissa on useita kirkkoja (7 kpl + rauniokirkko) kahta eri uskontoa, roomalaiskatolisia ja evankelisia. Kirkot erottaa toisistaan helpoiten kirkon tornissa olevasta kuvasta. Evankelisissa on risti, katolisilla kukkoviiri. Kauas näkyvä muistomerkki on korkealla vuoren rinteessä oleva Wolf luostarin rauniot, jotka on illalla upeasti valaistut. Kaupungissa on useita toinen toistaan kauniimpia pieniä hotelleja sekä kuriositeettina Buddha-Museo kauniissa vanhassa viinikellarissa. Useimmat ostoksemme teimme siellä Aldi-nimisessä kaupassa, joka on Lidliäkin edullisempi. Oikeastaan pieneen asuinpaikkaamme ei ollut paljon aikaa tutustua, kun lähdimme liikkeelle aina aamusta ja takaisin tultiin, kun kaupat ja museot olivat kiinni. Moni mielenkiintoisen näköinen kauppa jäin tutkimatta.

Oli mykistävää käydä kaupungeissa, jotka ovat lähes 2000 vuotta vanhoja. Joka paikassa oli säilyneinä raunioita ja ehjiäkin rakennuksia ja rakennelmia, joita vaalitaan ja kunnostetaan. Moneen kohteeseen olisi halunnut tutustua tarkemmin, mutta näin lyhyellä matkalla ei sellaiseen ole aikaa. Tämä matka ja mainio matkanjohtajamme Aulikki Akaan-Penttilä valaisi tätä rikasta historiapuolta erinomaisesti.

Ja sääkin suosi meitä, joka päivä päivälämpötila oli 20-25 astetta. Yöt olivat ilmeisen kylmiä, koska aamu- usvat makasivat vuorten ja viinipeltojen yllä.

Teksti ja kuvat Riitta Virtasalmi